

דָּא אֶתְקָרִיב קַמִּיּוּה דִּיּוֹסְפָּ, לְאַתְוּוּכְחָא עַמִּיּוּה עַל
 עַסְקָא דְבַנְיָמִין, וְדָלָא לְמַחֲוֵי בְּנֵדוּי בְּהַאי עֲלָמָא
 וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. כְּמַה דְאַתְ אָמַר, (בראשית מג) אֲנֹכִי
 אֶעְרַבְנּוּ מִיַּדִּי תְּבַקְשֵׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאֹתִיו אֵלֶיךָ
 וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי לְךָ כָּל הַיָּמִים. בְּהַאי עֲלָמָא
 וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

וְעַל דָּא, כִּי הֵנָּה הַמְלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּיו,
 אֶתְרַגְּזוּ בְּחֻדָּא, וְאַתְרַגְּזוּ דָּא בְּדָא בְּגִינִיּוּה
 דְבַנְיָמִין. מַה כְּתִיב, הִמָּה רָאוּ בֵּן תְּמָהוּ נִבְחָלוּ נְחָפְזוּ
 רְעֵדָה אַחֲזַתְתֶּם שָׁם, לְכָל אֵינוֹן דְּהוּוּ תַמָּן. (לְכַלְהוּ שְׂאָר
 שְׂבַטֵין דְּהוּוּ תַמָּן).

חֵיל פִּיּוּלְדָּה, בְּגִין דְּהוּוּ דַחְלִין, לְקַטְלָא וּלְאַתְקַטְלָא,
 וְכֻלָּא בְּגִינִיּוּה דְבַנְיָמִין. (ד"א עיין זה מה כתיב בן תמהו נבחלו
 נחפזו וכלא בגיניה) דְּהַאי יוֹסֵף אֲזַדְבֵּן בְּגִינִיּוּה דִּיהוּדָּה,

לשון הקודש

בְּשִׁבִיל בְּנֵימִין. מה כתוב? הִמָּה רָאוּ בֵּן
 תְּמָהוּ נִבְחָלוּ נְחָפְזוּ רְעֵדָה אַחֲזַתְתֶּם שָׁם,
 לְכָל אוֹתָם שְׁהִיוּ שָׁם. וְלְכָל שְׂאָר הַשְּׂבָטִים
 שְׁהִיוּ שָׁם.

חֵיל פִּיּוּלְדָּה, מְשׁוּם שְׁהִיוּ פּוֹחֲדִים
 לְהַרְגָּ וּלְהַחְרֹג, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל בְּנֵימִין.
 וְמַה כְּתוּב? בֵּן תְּמָהוּ נִבְחָלוּ נְחָפְזוּ, וְהַכֵּל בְּגִלְלוּ
 שְׁהִירֵי יוֹסֵף נִמְכַר בְּגִלְלוּ יְהוּדָּה וְאָבִד

לְפָנֵי יוֹסֵף לְהַתּוֹכַח עִמּוֹ עַל עַסְקוֹ שֶׁל
 בְּנֵימִין, שְׁלֹא לְהִיּוֹת בְּנֵדוּי בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מג)
 אֲנֹכִי אֶעְרַבְנּוּ מִיַּדִּי תְּבַקְשֵׁנוּ אִם לֹא
 הִבִּיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי
 לְךָ כָּל הַיָּמִים, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 וְעַל כֵּן, כִּי הֵנָּה הַמְלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ
 יַחְדָּו, הִתְרַגְּזוּ יַחַד וְהִתְרַגְּזוּ זֶה עִם זֶה

וְאֶת־אֲבִיר מֵאֲבוֹי. וְהִשְׁתָּא אֶת־עַרְב בֵּיהּ בְּבִנְיָמִין,
וְדַחִיל דְּלֹא יִתְאַבִּיד. וּבְגִין כֶּךָ וַיִּגֶשׁ אֵלָיו יְהוּדָה.

דְּבַר אַחַר, כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, דָּא יְהוּדָה
וַיּוֹסֵף, (דף 17 ע"ב) דְּאִזְדַּמְנוּ לְאַתְוּכַחא דָּא עִם דָּא,
לְאַתְוּכַחא תְּרוּוֹיִיהוּ בְּחֻדָּא. בְּגִין דִּיהוּדָה הָוָה מְלֹךְ,
וַיּוֹסֵף הָוָה מְלֹךְ, וְתְרוּוֹיִיהוּ אֶתּוּ בְּחֻדָּא לְאַתְוּכַחא דָּא
עִם דָּא. דָּא עַל בְּנִימָן, וְדָא עַל בְּנִימָן.

כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, רָזָא דְמַהִימְנוּתָא
הַבָּא, דִּהָא כַּד רַעוּתָא אֲשַׁתַּכַּח, וְקִשּׁוּרָא אֶתְעַטַּר
בְּחֻדָּא, בְּדִין תְּרִין עֲלָמִין מִתְקַשְׁרֵן בְּחֻדָּא וְאִזְדַּמְנוּ
בְּחֻדָּא. דָּא לְאַפְתָּחָא אוּצְרָא, וְדָא לְלִקְטָא וְלִמְכַנְשׁ
בְּגִיָּיה. וּבְדִין כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, תְּרִין עֲלָמִין
קַדִּישִׁין, עֲלָמָא עֲלָאָה וְעֲלָמָא תַּתָּאָה.

לשון הקודש

כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סוּד
הָאִמוּנָה כָּאן, שְׁהַרִי כְּשֶׁנִּמְצָא הַרְצוֹן,
וְהַקֶּשֶׁר מִתְעַטַּר יַחַד, אִזּוּ שְׁנֵי עוֹלְמוֹת
נִקְשָׁרִים יַחַד וּמִזְדַּמְנִים יַחַד, זֶה לְפָתַח
אֶת הָאוּצֵר – וְזֶה לְלִקֵּט וְלִכְנֵס לְתוֹכוֹ.
וְאִזּוּ, כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, שְׁנֵי
עוֹלְמוֹת קְדוּשִׁים, הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן
וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן.

לְאֲבוֹי, וְכַעַת עַרְב לּוֹ לְבִנְיָמִין, וּפְחַד
שְׂלֵא יֵאבֵד, וּמִשּׁוּם כֶּךָ וַיִּגֶשׁ אֵלָיו
יְהוּדָה.

דְּבַר אַחַר כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ – זֶה
יְהוּדָה וַיּוֹסֵף שֶׁהִזְדַּמְנוּ לְהִתְנַפֵּחַ זֶה עִם
זֶה, לְהִתְנַפֵּחַ שְׁנֵיהֶם יַחַד, מִשּׁוּם
שִׁיְהוּדָה הָיָה מְלֹךְ וַיּוֹסֵף הָיָה מְלֹךְ,
וּשְׁנֵיהֶם כָּאוּ יַחַד לְהִתְנַפֵּחַ זֶה עִם זֶה, זֶה
עַל בְּנִימָן – וְזֶה עַל בְּנִימָן.

עֲבְרוּ יַחְדָּיו, רָזָא דְּמַלְכָּה, דְּכַד מִתְחַבְּרָן בְּחֵדָא, כְּדִין
 עֲבְרוּ יַחְדָּיו. בְּגִין דְּכָל חַיּוּבִין דְּעֵלְמָא לָא
 אֲתַעְבְּרָן לְאַתְכַּפֵּיא, עַד דְּמִתְחַבְּרָן בְּחֵדָא. כְּדַכְתִּיב,
 (מִכָּה ז') וְעוֹזֵר עַל פְּשָׁע. וְעַל דָּא עֲבְרוּ יַחְדָּיו. עֲבְרוּ,
 אִינוּן חוּבִין אֲתַכַּפְּרוּ. בְּגִין דְּהָא כְּדִין כָּל אַנְפִּין
 נְהִירִין, וְכָל חוּבִין אֲתַעְבְּרוּ.

רְבִי חֵיָא אָמַר, רָזָא דָּא בְּתַקוּנָא דְּקַרְבָּנָא אִיהוּ.
 דְּהָא כְּדִין קַרְבָּנָא אֲתַקְרִיב וְכֹלָא מִסְתַּפְּקִין, וְכָל
 חַד וְחַד בְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ, כְּדִין אֲתַקְשֵׁר כֹּלָא בְּחֵדָא.
 וְכָל אַנְפִּין נְהִירִין, וְקַשׁוּרָא חַד אֲשַׁתַּכַּח. וְכְדִין
 הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וְאַזְדַּמְנוּ בְּחֵדָא, לְכַפְּרָא עַל חוּבִין,
 לְאַעְבְּרָא עַלֵּיהּ. וְכְדִין הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, וְאַתְקַשְׁרוּ
 בְּחֵדָא. עֲבְרוּ יַחְדָּיו, לְאַנְהָרָא כָּל אַנְפִּין, וְלִמְחַוֵּי כֹלָא
 רְעוּתָא חֵדָא.

לשון הקודש

הַקְּרָבָן, שְׁהָרִי פֶּאֶשֶׁר נִקְרַב הַקְּרָבָן,
 וְכֹלָם מְקַבְּלִים הַסְּפָקָתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּרָאוּי לוֹ, אִזּוּ הַכֹּל נִקְשֵׁר יַחַד וְכָל
 הַפְּנִים מְאִירוֹת, וְנִמְצָא קֶשֶׁר אֶחָד, וְאִזּוּ
 הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וּמְזַדְּמָנִים יַחַד לְכַפֵּר עַל
 הַחֲטָאִים, לְהַעֲבִיר אוֹתָם. וְאִזּוּ הַמְּלָכִים
 נוֹעְדוּ וְנִקְשְׁרוּ יַחַד. עֲבְרוּ יַחְדָּיו, לְהֵאִיר
 כָּל הַפְּנִים, וְשִׁיחֵיהּ הַכֹּל רְעוּן אֶחָד.

עֲבְרוּ יַחְדָּיו, סוּד הַדְּבָר - שְׁכַנְאֲשֵׁר
 מִתְחַבְּרִים יַחַד, אִזּוּ עֲבְרוּ יַחְדָּיו, מְשׁוּם
 שְׁכָל הַחֲטָאִים שָׁל הָעוֹלָם לָא
 מִתְבַּטְּלִים לְהַכְנַע עַד שְׁמִתְחַבְּרִים יַחַד,
 כְּפִתּוּב וְעִבַר עַל פְּשָׁע, וְעַל כֵּן עֲבְרוּ
 יַחְדָּיו. עֲבְרוּ - אוֹתָם הַחֲטָאִים הַתַּכַּפְּרוּ,
 מְשׁוּם שְׁחֵנָה אִזּוּ כָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת וְכָל
 הַחֲטָאִים הַתַּבְּטְלוּ.

רְבִי חֵיָא אָמַר, הַסוּד הַזֶּה הוּא בְּתַקוּן

הַמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ, סִלְקָא דְעֶתְדָּ דְאִינוּן מְלָכִים.
 אֲלָא אֲלִין מְאָרִיחוּן דְדִינִין, דְתִדְוָה דְלִחוּן
 לְמַעְבַּד הֵהוּא דִינָא דְאִתְפַּקְדוּ עֲלֵיהּ. וְכִדִּין, פִּד
 מְלָכִים אֲזִדְמָנוּ תִרְוִייהוּ בְרַעוּתָא חֲדָא, פִּדִין הַמָּה
 רָאוּ הֵהוּא רַעוּתָא דְתִרִין עֲלָמִין. כֵּן תִּמְהוּ נִבְהִלוּ
 נַחְפְּזוּ, בְּגִין דְבִלְהוּ מְאָרִי דְדִינָא אִתְכַּפְּיִין וּמִתְעַבְּרִין
 מִעֲלָמָא, וְלֹא יִכְלִי לְשַׁלְטָאָהּ. וְכִדִּין מִתְעַבְּרִין
 קִיּוּמֵיחוּן, מִעַבְּרִין שְׁלִטְנָהוּן.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. מָאִי טַעְמָא
 יְהוּדָה, בְּגִין דְהָכִי אֲצַטְרִיךְ, דְאִיחוּ עָרֵב. פְּמָה
 דְאֵתְ אָמַר, כִּי עֲבִדְךָ עָרֵב אֶת הַנֶּעֱר. וְרָזָא דְמִלָּה,
 יְהוּדָה וַיּוֹסֵף חָכִי אֲצַטְרִיכוּ לְאִתְקַרְבָּא כְחֲדָא. בְּגִין
 דְיּוֹסֵף אִיחוּ צַדִּיק, יְהוּדָה אִיחוּ מְלָךְ. וְעַל דָּא וַיִּגַּשׁ
 אֵלָיו יְהוּדָה. בְּגִין דְקוֹרְבָּא דְלִחוּן דְאִתְקַרְבִּיבוּ כְחֲדָא,

לשון הקודש

ומעבירים את שלטונם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר: וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. מָה
 הַטַּעַם יְהוּדָה? מִשּׁוּם שֶׁכָּדָּ צִרְיָה, שֶׁהוּא
 עָרֵב, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי עֲבִדְךָ עָרֵב אֶת
 הַנֶּעֱר. וְסוּד הַדְּבָר – יְהוּדָה וַיּוֹסֵף כָּדָּ
 הַצַּטְרִיכוּ לְהִתְקַרֵּב יַחַד, מִשּׁוּם שֶׁיּוֹסֵף
 הוּא צַדִּיק, יְהוּדָה הוּא מְלָךְ, וְעַל כֵּן וַיִּגַּשׁ
 אֵלָיו יְהוּדָה, מִשּׁוּם שֶׁהִתְקַרְבָּה שְׁלֵחָם,
 שֶׁהִתְקַרְבּוּ יַחַד, גְּרַמָּה לְכַמָּה טוֹבוֹת

הַמָּה רָאוּ כֵּן תִּמְהוּ, הַתְעַלָּה עַל דְעֶתְדָּ
 שֶׁהֵם מְלָכִים? אֲלָא אֲלוּ בְעֲלֵי הַדִּינִים,
 שֶׁשִּׁמְחָתָם לַעֲשׂוֹת אֶת הַדִּין הֵהוּא
 שֶׁהֲצִטּוּ עֲלָיו. וְאִזּוּ, כִּשְׁהַמְלָכִים
 מִזְדַּמְנִים שְׁנִיחָם בְּרַצּוֹן אַחַד, אִזּוּ הַמָּה
 רָאוּ אוֹתוֹ הַרְצוֹן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. כֵּן
 תִּמְהוּ נִבְהִלוּ נַחְפְּזוּ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל בְּעֲלֵי
 הַדִּין נִכְנָעִים וְעוֹבְרִים מִן הָעוֹלָם וְלֹא
 יִכְוִלִים לְשַׁלֵּט, וְאִזּוּ קִיּוּמָם עוֹבֵר,

גַּרְם כַּמָּה טָבִין לְעֵלְמָא. גַּרְם שְׁלָמָא לְכַלְהוּ שְׁבַטִין.
 גַּרְם שְׁלָמָא בִינֵייהוּ. גַּרְם לְיַעֲקֹב דְּאִתְקַיִים רוּחָא
 דִּילֵיהּ. כַּמָּה דְּאִתְ אָמַר, (בראשית מה) וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב
 אֲבִיהֶם. וְעַל דָּא קָרִיבוּ דְדָא עִם דָּא אֲצַטְרִיךְ, כַּכְּלָהוּ
 סְטָרִין לְעֵילָא וַתְּתָא.

רַבִּי אַבְא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
 הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן קַרְיַת מְלֹךְ רַב.
 הָאִי קָרָא רָזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ. יִפֶּה נוֹף, דָּא אִיהוּ
 יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְּכָתִיב בֵּיתָה, וַיְהִי יוֹסֵף יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה
 מִרְאָה. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, אִיהוּ חֲדוּה וַחֲדוּ לְעֵילָא
 וַתְּתָא. הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן, בְּגִין דְּבַחֲוֹלְקִיָּה קָאִים
 מִשְׁבְּנָא דְשִׁילָה, הֵר צִיּוֹן דָּא יְרוּשָׁלַם. יִרְבְּתִי צָפוֹן,
 הָכִי הוּא וַדָּאי לְעֵילָא וַתְּתָא.

קַרְיַת מְלֹךְ רַב, אֶתְר אִיהוּ מִתְקַנָּא, לְקַבִּיל מְלֹךְ

לשון הקודש

הַאֲמוּנָה. יִפֶּה נוֹף – זֶהוּ יוֹסֵף הַצַּדִּיק,
 שְׁכַתוֹב בּוּ וַיְהִי יוֹסֵף יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה
 מִרְאָה. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ – הוּא חֲדוּה
 וְשִׁמְחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי
 צָפוֹן – מְשׁוֹם שְׁבַחֲלִקוּ עוֹמֵד מִשְׁבֵּן
 שִׁילָה. הֵר צִיּוֹן – זֶה יְרוּשָׁלַם. יִרְבְּתִי

צָפוֹן, כִּד זֶה וַדָּאי לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.
 קַרְיַת מְלֹךְ רַב – מְקוֹם מִתְקַן הוּא כְּנֻגַד
 מְלֹךְ רַב, זֶה הַמְלֹךְ הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, כְּדָש

כְּעוֹלָם, גַּרְמָה שְׁלוֹם לְכָל הַשְּׁבַטִים,
 גַּרְמָה לְשְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, גַּרְמָה לְיַעֲקֹב
 שֶׁהִתְקַיְמָה רוּחוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מה)
 וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְעַל בֵּן
 הַהִתְקַרְבוּת שֶׁל זֶה עִם זֶה הַצָּרְכָה בְּכָל
 הַצַּדִּידִים, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

רַבִּי אַבְא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יִפֶּה נוֹף
 מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן
 קַרְיַת מְלֹךְ רַב. הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא סוּד

רַב, הָא מְלָכָא עֲלָאָה דְכֻלָּא, קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים. דְּהָא
מִתַּמְּן אֲתִיָּא כָּל נְהִירוֹ וְכָל בְּרַכָּאן וְכָל חֵידוֹ דְכֻלָּא.
דְּהָא מִתַּמְּן נְהִרִין כָּל אַנְפִּין, וְבִי מִקְדָּשָׁא אֲתַבְּרָכָא
מִתַּמְּן. וְכַד אִיהִי מִתְּבָרְכָא, מִתַּמְּן נַפְקִי בְרַכָּאן לְכָל
עֲלָמָא, דְּהָא כָּל עֲלָמָא מִתַּמְּן אֲתַבְּרָכָא.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אֶעְרְעוּ בְּכַפֵּר חֲנִן. עַד דְּהָווּ
יְתִבִי בִי אוֹשְׁפִיזִייהוּ, אַתָּא חַד בַּר נָשׁ וְחַד
מְטוּלָא דְחִמְרָא קָמִיהּ וְעָאֵל בְּבִיתָא. אַדְהֵכִי, אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, הָא תַנִּינָן, דְדָוִד מְלָכָא הָוָה
מִתְנַמְנֵם פְּסוּם, וְשִׁינְתִּיהּ זַעִיר, הִיךְ הָוָה קָם בְּפִלְגוֹת
לִילְיָא. הָאִי שְׁעוּרָא זַעִיר אִיהוּ וְלֹא הָוָה אֲתַעַר אֶפְילוֹ
בְּתַלְתּוֹת לִילְיָא.

אָמַר לִיהּ, בְּשַׁעְתָּא דְעָאֵל לִילְיָא, הָוָה יְתִיב עִם כָּל
רַבְרָבֵי בֵיתִיהּ וְדַאִין דִּינָא, וְעָסִיק בְּמִלֵּי

לשון הקודש

אחד, ומשא של חמור לפניו, ונגנם
לבית. בין כך אמר רבי יהודה לרבי
יוסי, הנה שנינו שדוד המלך היה
מתנמנם כמו סוס ושנתו מועטת, איך
היה קם בחצות הלילה, השעור הזה הוא
קטן, ולא היה מתעורר אפילו בשליש
הלילה?

אמר לו, בשעה שנכנס הלילה, היה

הקדשים, שהרי משם בא כל האור וכל
הברכות וכל השמחה של הכל, שהרי
משם כל הפנים מאירות, ובית המקדש
מתברך משם, וכשהיא מתברכת, משם
יוצאות ברכות לכל העולם, שהרי משם
כל העולם מתברך.

רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו לכפר חנן.
בעודם יושבים בבית מלונם, בא איש

דְּאוּרֵייתָא. וּלְבַתֵּר הָוּה נָאִים שִׁינְתִּיה עַד פְּלָגוֹת
לִילֵיא, וְקָם בְּפִלְגוֹת לִילֵיא וְאַתְעַר, וְאַשְׁתַּדֵּל
בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָהוֹן.

אֲדַהְכִּי אָמַר (דף 17 ע"א) תְּהוּא בַר נָשׁ, וְכִי הָאִי מִלָּה
דְּקֵאמְרִיתוּ, הָכִי הוּא. רָזָא דְמִלָּה הָכָא,
דְּהָא דְדוּד מְלָכָא חֵי וְקֵיִים לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.
וְדוּד מְלָכָא הָוּה נָטִיר כָּל יוֹמוֹי דְלָא יִטְעֵם טַעַם
מִיתָה. בְּגִין דְּשִׁינְתָא חַד מִשְׁתִּין בְּמִיתָה אִיהוּ. וְדוּד
בְּגִין דְּדוּכְתִּיה דְּאִיהוּ חֵי, לָא הָוּה נָאִים אֶלָּא שִׁיתִין
נְשָׁמֵי. דְּעַד שְׁתִּין נְשָׁמֵי חָסַר חַד, אִיהוּ חֵי. מִתְמָן
וְלֵהֲלָאָה, טַעֲמִים בַּר נָשׁ טַעֲמָא דְמוֹתָא, וְשְׁלִיט בֵּיה
סְטֵרָא דְרוּחַ מְסֻאָבָא.

וְדָא הָוּה נָטִיר דְדוּד מְלָכָא, דְלָא יִטְעֵם טַעֲמָא
דְמוֹתָא, וְשְׁלִיט (ס"א דְלָא וְשְׁלִיט) בֵּיה סְטֵרָא דְרוּחָא

לשון הקודש

כָּל יָמָיו שְׁלָא יִטְעֵם טַעַם מִיתָה, מִשּׁוּם
שֶׁהַשְּׂגָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה הִיא,
וְדוּד, מִשּׁוּם מְקוֹמוֹ שֶׁהוּא חֵי, לָא הָיָה
יִשְׁן אֶלָּא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד שְׁשִׁים
נְשִׁימוֹת חָסַר אַחַת הוּא חֵי, מִשְׁם וְהֲלָאָה
טוֹעֵם אָדָם טַעַם מִיתָה וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד
שֶׁל רוּחַ הַמְּסֻאָה.

וְזֹת הָיָה שׁוֹמֵר דְדוּד הַמְּלָךְ, שְׁלָא יִטְעֵם
טַעַם שֶׁל מִיתָה, וְשׁוֹלֵט (שְׁלָא יִשְׁלֵט) בּוֹ

יוֹשֵׁב עִם כָּל גְּדוּלֵי בֵיתוֹ וְדָן אֶת הַדִּין
וְעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְאַחַר כֵּךְ הָיָה יִשְׁן
שְׁנָתוֹ עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְקָם בְּחֲצוֹת
הַלַּיְלָה וּמִתְעוֹרֵר, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּעֲבוּדַת
רַבּוֹנוֹ בְּשִׁירִים וְתוֹשְׁבָחוֹת.

בֵּינְתָיִם אָמַר הָאִישׁ הַהוּא, וְכִי הַדְּבָר
הַזֶּה שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים הוּא כֵּךְ? סוּד הַדְּבָר
יֵשׁ כָּאוֹן, שֶׁהִנֵּה דְדוּד הַמְּלָךְ חֵי וְקָנִים לְעוֹלָם
וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, וְדוּד הַמְּלָךְ הָיָה שׁוֹמֵר